

opusdei.org

Restaurator knjiga koji je našso svoj "Put"

Carlos Bordolii iz Urugvaja
prepričava svoje putovanje od
ateizma k vjeri, koje je počelo
kad je slučajno uzeo u svoje
ruke „Put“ svetog Josemarije.

12.10.2005.

Što mogu reći o mons. Escrivi i
Opusu Dei? Ne mogu započeti
objašnjavati bez da prvo kažem
nešto o svojoj prošlosti.

Rođen sam u godini Maracane, na dan Maracane (Op. a. Urugvaj je pobijedio Brazil u finalu Svjetskog kupa 1950. godine na Maracani, stadionu s 200 000 sjedećih mjesta koji je izgrađen u Brazilu za taj turnir). Krstili su me ispred Urugvajsko nogometnog saveza, u župi Cordón, za vrijeme završne proslave. To je sve organizirala moja baka Talijanka, Dofia Annunzita Molinari od Fattorusa. Ali u kući mojih roditelja, Bogu su vrata bila zatvorena.

Odrastao sam u ateističkom domu, gdje se o Bogu pisalo i mislilo s malim slovom, a Marija je jednostavno bilo ime nekih rođakinja. Završio sam studij i počeo raditi imajući tek sporedne kontakte s Crkvom i religijom: moje krštenje, prva pričest dvije rođakinje, i jedno vjenčanje. Oženio sam se 17. svibnja, 1972. godine i danas sam otac dvoje djece i djed dvojice unuka.

Vrlo sam privržen mons. Escrivi zbog njegovih riječi, njegovog rada, njegove filozofije i njegovog posredovanja u mom životu. Godine 1986. moj mlađi sin je obolio od rijetke i teške bolesti: polymyositisa. Pokušaji neurologa i pedijatrijskog onkologa bili su neuspješni. Jedina nada za njega i moju obitelj bila je molitva. Moja molitva mons. Escrivi je bila uslišana. Danas moj sin živi normalan život i ima 27 godina. Od tog je trenutka moja je naklonost prema njemu prerasla u štovanje i počeo sam ga smatrati svecem.

Kao knjigoveža i restaurator knjiga, stotine i tisuće izdanja prolazi kroz moje ruke: klasici, Biblije, katekizmi, i mnoge druge knjige. Godine 1976., mala knjiga „Put“ privukla je moju pažnju. Dok sam renovirao njene propale stranice, također sam letimice prelazio njene odlomke.

Tipični sam radoholičar, tako da nisam mogao a da ne primijetim naglasak koji je knjiga imala na temu rada, iznad svega da se radi odgovorno i s radošću. Da kažem istinu, knjiga mi je govorila - mislio sam da je u pravu, iako nisam mogao vidjeti razloge za to. Uskoro sam nabavio primjerak knjige za sebe i detaljno je proučio.

Ovaj izvještaj i mnogi drugi su bili uvršteni u knjigu izdanu povodom stogodišnjice od rođenja svetog Josemarije.

Svaki dan otvorimo oči i suočavamo se sa svijetom i njegovim izazovima: našim mnogim dužnostima, našim odnosom s ljudima oko nas i s našom obitelji. Njegujući naš duhovni život i našu vjeru su odgovori koje dajemo na te izazove. Ako to činimo odgovorno i s radošću, ostavši podjednako opterećeni, možemo proživjeti svaki dan ispunivši mali

cilj – što nije malen uspjeh za naše kratko vrijeme na zemlji. A onda ako također uspijemo prenijeti na druge duh vjere, uistinu ćemo ispuniti cilj za koji se vrijedi boriti.

Sažetak: ateist, radoholičar, susretne se s porukom mons. Escriva, prihvati je, slijedi je i primijeni je. U teškoj krizi zavapi i dobije odgovor koji potpuno potvrđi vezu između vjere i Boga. Od tada je njegov život stalna borba: da bude bolji, da bude primjer, da bude duhovno obogaćen, da uspije u dnevnoj zadaći da bude profesionalac i da se ponaša humano... tako da jednog dana njegova djeca mogu ponoviti stih pjesnika: „Moj otac je bio dobar čovjek“.

Izvještaj preuzet iz knjige „Sveti Josemarija i Urugvajci“, izdane u Montevideu povodom stogodišnjice rođenja sveca. Izdanje sadrži 65 osobnih svjedočanstava Urugvajaca,

pripadnika i prijatelja Opusa Dei, i prikaz su utjecaja utemeljitelja Opusa Dei u njihovom životu.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/restaurator-knjiga-koji-je-
nasso-svoj-put/](https://opusdei.org/hr-hr/article/restaurator-knjiga-koji-je-nasso-svoj-put/) (22.02.2026.)